

Familie Bekebrede: drie standvastige hulpverleners

Vader Eduard en dochters Sanne en Kim zijn alle drie vrijwilliger bij Brandweer Oostzaan. Vader is ook beroepsmatig betrokken bij de brandweer. Dat Sanne bij de brandweer ging, was geen verrassing. Toen Kim aankondigde dat ze bij de brandweer wilde, deed dat de wenkbrauwen van haar familieleden fronsen. Tegenwoordig is ze er niet meer weg te denken.

Van links naar rechts: Sanne, Eduard en Kim.

DOOR NYNKE VAN DER SCHAAP

Eduard Bekebrede (54) is naast zijn vrijwillige functie als bevelvoerder en plaatsvervangend commandant ook werkzaam als oefencoördinator en beheerder materiaal & materieel bij Brandweer Oostzaan. Daarnaast is hij lid van de Vereniging Brandweer Oostzaan.

WAAR KOMT UW LIEFDE VOOR HET BRANDWEERVAK VANDAAN?

'Ik kom niet uit een brandweerfamilie. Lang geleden liep er een pyromaan rond in de omgeving. Ik zag de brandweer regelmatig voorbijkomen en zo kwam ik op het idee om mezelf aan te melden. Dat was dertig jaar geleden. Sinds vijf jaar ben ik ook fulltime oefencoördinator en ben ik verantwoordelijk voor de inkoop voor zowel brandweer Oostzaan als Wormerland. Beroepsmatig zit ik op kantoor. Als er een uitruk is, ga ik mee als bevelvoerder of als manschap of pompbediende, dat hangt van de bezetting af. Voor de regio Zaanstreek-Waterland vervul ik ook een aantal functies. Zoals informatiemanager in het CoPI

en Commandant Uitgangstelling (CUGS). Ook heb ik nog twee jaar meegewerkt om een bijzondere ondernemingsraad (BOR), op te richten in verband met de regionalisering. Daarnaast volg ik momenteel de opleiding tot operationeel manager aan het NIFV.'

WAT MAAKT HET BRANDWEERVAK VOOR U ZO BIJZONDER?

'Het mooie aan de brandweer vind ik de verschillende facetten van het vak. Van branden blussen tot ijsreddingen en technische hulpverlening. Daarnaast vind ik grootschalige inzetten altijd bijzonder. Je ziet dan meerdere mensen uit verschillende korpsen. Het is leuk om daarmee samen te werken. Sinds anderhalf jaar doen wij ook AED inzetten. Dat zijn bijzondere snelle uitrukken, waarbij we samenwerken met de ambulancedienst. We hebben al diverse goede resultaten geboekt. Het aantal AED-inzetten neemt steeds meer toe.'

WELKE INCIDENTEN ZIJN U BIJGEBLEVEN?

'Naast de mooie kanten van het vak, maak je ook vervelende incidenten mee. Eén van mijn eerste inzetten was hulpverleners nadat een man tegen een boom was gereden. Hij had het

motorblok op schoot. Het medisch team kwam ter plaatse en moest zijn benen amputeren. Dat heeft wel indruk gemaakt. Verder heb ik eens een klein jongetje uit het water gehaald. Hij was overleden.'

HOE IS HET OM ALS FAMILIE IN EEN KORPS TE ZITTEN?

'Wij zijn op dit moment de enige familie binnen ons korps. In totaal zijn er drie vrouwen, waaronder mijn twee dochters. Ik vind het wel belangrijk dat er zowel mannen als vrouwen in een team zitten. Het is toch een afspiegeling van de maatschappij.'

Sanne (27) is hoofdbrandwacht, verkenners gevaarlijke stoffen en opstapper bij Brandweer Oostzaan. In het dagelijkse leven werkt ze op de spoedeisende hulp van het Zaanse Medisch Centrum.

HULPVERLENER IN HART EN NIEREN?

'Absoluut. Van kinds af aan wilde ik al bij de brandweer. Toen ik klein was, zat ik vaak naast de scanner te luisteren en als mijn vader een uitruk had, ging ik langs de weg staan zwaaien als ik wist dat de TS voorbij zou rijden. In een schrijfje hield ik de uitrukken bij en als hij thuiskwam wilde ik alles weten.

Daarnaast werk ik als verpleegkundige op de spoedeisende hulp en ben ik teamcoördinator in het ziekenhuis. Naast de brandweer wilde ik ook al vanaf kinds af aan in de zorg. Zowel bij de brandweer als in het ziekenhuis weet ik van te voren niet wat er gaat gebeuren. Het onvoorspelbare en afwisselende spreken me aan.'

JE VADER HEEFT DUS WEL EEN GROTE ROL GESPEELD IN DE BEPALING VAN JOUW TOEKOMST?

'Ja, hij heeft mij enthousiast gemaakt voor de brandweer en mede dankzij mijn vader heb ik ook mijn vriend ontmoet. Tijdens de Zaanse Bond wedstrijden streed ik met korps Oostzaan tegen korps Westzaan. Mijn vriend was op dat moment kazernecommandant in Westzaan en zo zijn we met elkaar in contact gekomen.'

ENIG IDEE HOEVEEL UITRUKKEN JE HEBT MEEGEMAAKT?

'Nee, ik heb ze niet bijgehouden. Maar in de bijna tien jaar dat ik bij de brandweer zit, heb ik diverse inzetten meegemaakt. Van automatische brandmeldingen, ongevallen tot grote branden zoals als een aantal cacaobranden. Ik kan mijn eerste uitruk nog goed herinneren. Het betrof een ongeval met beknelling waar twee slachtoffers bij betrokken waren. Eén daarvan was overleden. Dat maakte veel indruk. Ook moest ik 's nachts een keer naar een grote brand. Ik zat op het eerste voertuig dat ter plaatse kwam en werd ingezet op een plek waar ik me op een gegeven moment niet meer veilig voelde. Daarom ben ik ergens anders gaan staan. Niet veel later was er een enorme ontploffing vlakbij de plek waar ik eerst stond. Toen was ik blij dat ik naar mijn gevoel had geluisterd.'

WAT VIND JE ERVAN DAT OOK JE JONGERE ZUS BIJ DE BRANDWEER GING?

'Ik was verbaasd, had het totaal niet verwacht. Ineens vertelde ze dat zij ook eens wilde kijken. Maar ik vind het hartstikke leuk en ben ontzettend trots op haar. Volgens mij hebben we zelfs samen

haar eerste brandje geblust. Voorheen deed ik heel veel voor de brandweer en zat ik ook in het bestuur. Nu is dat minder en doet zij heel veel, dus we wisselen elkaar mooi af.'

Kim (25) is hoofdbrandwacht bij Brandweer Oostzaan. Daarnaast werkt ze als facilitair consultant bij TFM (Total Facility Management).

TOCH OOK BESMET MET HET BRANDWEERVIRUS?

'Ik moest er vroeger niks van hebben. Tot ik op een dag in een bus zat die een jongetje had aangereden. Ik wilde graag helpen, maar wist niet wat ik moest doen. Ik overwoog om een EHO-cursus te gaan volgen, maar besloot uiteindelijk om een keer bij de brandweer te gaan kijken. Mijn vader reageerde enigszins verbaasd, maar ik was welkom uiteraard. Ik heb een oefenavond meege draaid en sindsdien ben ik enthousiast.'

WAT VIND JE ZO LEUK AAN HET BRANDWEERVAK?

'Het onvoorspelbare. Je weet nooit wanneer de melding komt en geen één is hetzelfde. Daarnaast vind ik het fijn om mensen en dieren in nood te kunnen helpen. Je komt in noodsituaties onder druk te staan. De uitdaging is dan om samen met het team professioneel te werk te gaan. Bij iedere uitruk heb je een doel. Of dat nu het redden van een slachtoffer is of het gecontroleerd uit laten branden van een pand, als je dat doel bereikt, geeft dat een goed gevoel.'

VORMDEN DE VERHALEN VAN JE VADER EEN GOEDE INDRIJK VAN WAT HET BRANDWEERVAK INHOUDT?

'Ja, hoewel je er als klein meisje natuurlijk verder vanaf staat. Een brand was voor mij een brand, of het nu om een woning ging of een kantoorpand. Zodra de pieper ging, wist ik dat mijn vader snel weg moest en probeerde ik hem te helpen door zijn schoenen klaar te zetten en de sleutels te pakken.'

WAT DOE JE NOG MEER, NAAST JE REPRESSIEVE FUNCTIE?

'Naast mijn repressieve functie ben ik lid van de bijzondere ondernemingsraad. Ik heb het stokje van mijn vader overgenomen. Vanuit die functie ben ik betrokken bij de regionalisering. Als facilitair consultant zit ik ook aan de koude kant van het vak. Ik heb diverse opdrachten uitgevoerd bij brandweerorganisaties of veiligheidsregio's. Zoals Brandweer Midden- en West-Brabant en Brandweer Amsterdam-Amstelland. Momenteel is regio Zaanstreek-Waterland, waar Oostzaan onder valt, aan het regionaliseren. De ervaringen die ik heb opgedaan in de andere regio's komen goed van pas.'

WAT KENMERKT JULLIE ALS FAMILIE BIJ DE BRANDWEER?

'Als familie zijn we heel hecht, maar bij de brandweer ligt dat er niet te dik bovenop. Ik zit vaak met mijn vader in hetzelfde voertuig, maar op dat moment zie ik hem als Eduard en niet zozeer als mijn vader. Daarnaast zijn we alle drie welwillend om mensen te helpen en staan we vaak voor ze klaar. Ook kunnen we soms wat koppig zijn en als we ergens voor gaan, dan gaan we er ook echt voor de volle honderd procent voor.'